

свѣта. Нашитѣ мисли, нашитѣ желания, нашитѣ дѣйствия се обуславятъ отъ мислитѣ, желанията и дѣйствията на редъ други сѫщества, които и прѣдшествуватъ. Никой въ свѣта не може да дѣйствува самостоятелно. Който и да е отъ васъ, ако рече да извѣрши едно произволно дѣйствие въ свѣта, това дѣйствие се отразява върху съзнанието на всички разумни сѫщества. Затова, всѣки разуменъ човѣкъ, когато иска да възприеме нѣкоя мисъль, или когато иска да изрази нѣкое чувство, или когато иска да изпълни нѣкое дѣйствие, той трѣбва да се спре и да помисли, има ли нѣкаква врѣзка въ дадения моментъ между неговото съзнание и съзнанието на другите разумни сѫщества? Въ съзнанието на човѣка не трѣбва да има разположеностъ. Напримеръ, разположеное съзнанието, когато казваме, че всички хора сѫ вѣлци. Това заключение не е вѣрно. Ако това заключение, че всички хора сѫ вѣлци, е вѣрно, тогава и ти, като човѣкъ си вѣлъкъ. Питамъ: какво разрѣшаватъ хората съ този въпросъ? Ако това е така, запо Христосъ нарича хората моите овци?

За какви овци говори Христосъ? Не, не е така, всички хора не сѫ вѣлци. Има нѣкои хора, които сѫ облечени съ вѣлча кожа; има нѣкои хора, които сѫ облечени съ овча кожа. Какво значи това? — Това сѫ иносказателни думи и подразбиратъ, че нѣкои хора въ своята потици, въ своите размишления, въ своите дѣйствия иматъ права на вѣлка, т. е. нѣматъ човѣшко съзнание. Ние оставяме на страна този безсъзнателенъ животъ, нѣма какво да се зенимаваме съ него.

Христосъ казва: „Ще ви научи“. Кой? — Има